Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΔ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΤΟ ΛΕΠΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΗΣ ΓΑΖΙΑΣ καταφέρνει καὶ δίνει ...γένειαν καὶ φινέτσα στὶς ἀπροσδόκητα κρύες ...νοες τοῦ ἐφετει ...ῦ φθινοπώρου. — Ὅπου βέβαια ὑπάρχουν ἀκόμη αὐτὰ τὰ δέν...ὰ μὲ τὰ κίτρινα χνουδάτα ημιαλλάκια ★ ΜΠΛΕΓΜΕΝΑ ΣΤΗΣ ΓΑΖΙΑΣ τὸ κλωνάρι, ἤθελε ὁ παλιὸς κανταδόρος τὰ φεγγάρια ...ν ἐρώτων του. — Πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ὅτι οἱ εἰδυλλιακοὶ πε...ματοι δὲν εἶναι προνόμιο τῆς Ἀνοίξεως. — Ἐκτὸς βέβαια κι' ὁ στιχουργὸς δὲν γνώριζε ὅτι ἡ γαζία ἀνθίζει φθινόπωρο. — ...αὶ ὑπάρχουν ἀποδείξεις ὅτι οἱ ρωμαντικοὶ ποιητὲς τὸ παράκαναν ...τὰς «ποιητικῆ ἀδεία» παραποιήσεις τῆς φυσικῆς τάξεως τῶν ...ραγμάτων ★ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ ἀποδεικνύεται ἀλάθητο ...ὸ λαϊκὸ αἰσθητήριο. — Καὶ μάλιστα ἐκεῖνο ποὺ ρυθμίζει τὶς συ...θέσεις τῆς Ἑλληνικῆς ταβέρνας. — Ἀσφαλῶς εἶναι πολλοὶ ἐ...κεῖνοι ποὺ ἐκπλήσσονται ὅταν περιστασιακὰ καὶ ὄχι τακτικὰ μπαί...νοντας στὴν ταβέρνα βλέπουν τοὺς πιὸ γεροὺς πότες νὰ κατεβά...ζουν τὰ ποτήρια προτιμώντας γιὰ μεζὲ διάφορα φροῦτα (μῆλα, ...λάδια, ἀκόμη καὶ πορτοκάλια) — Ἡ ἐρμηνεία τῶν καμούση...ων ἦταν ἀνέκαθεν ὅτι τὰ φροῦτα σπᾶνε τὸ οἰνόπνευμα, ὅτι δη...λαδὴ τὸ ἐξουδετερώνουν κι' ἔτσι μποροῦν νὰ πίνουν περισσότερο ...ρροσί. — Νὰ τώρα καὶ ἡ ἄποψη τῆς ἐπιστήμης. — «Ὁ ἀποτελε...σματικότερος τρόπος νὰ ἀντιμετωπισθῆ μέσα στὸν ὀργανισμὸ ἡ ...θηκαλική ὀξείδωση ποὺ προκαλεῖ τὸ οἰνόπνευμα εἶναι νὰ ἀντιπα...ρατεθεῖ ἡ φρουκτόζη, ἕνα εἶδος σακχάρου ποὺ περιέχεται μόνο ...στὰ φροῦτα καθὼς ἐπίσης καὶ μερικὰ ὀργανικὰ ἀμινοξέα. —Τρώ...γοντας λοιπὸν ἄφθονα φροῦτα ὅταν πίνουμε οἰνοπνευματώδη κιν...δυνεύουμε λιγότερο ἀπὸ ἀλκοολαιμία...

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἕνα νυστέρι

ΥΠΑΡΧΕΙ ἀγαστὴ σύμπνοια ...χεδὸν ὁμοθυμία σὲ ἄρθρα, λό...γους καὶ μελέτες ποὺ συγκυρία... μᾶς κατακλύζουν κάθε τέσσε...ρα χρόνια γιὰ τὶς τοπικὲς Αὐτο...διοικήσεις, τῆς Ἀποκέντρωσης, ...τῆς περιφερειακῆς ἀνάπτυξης» ἀ...φέρεται στὸ πρῶτο ἄρθρο τοῦ ...περιοδικοῦ «Πολίτης» ποὺ προσ...φέρει ἀπὸ τὴ σκοπιὰ μιᾶς χω...ρὶς παρωπίδες ἀριστερῆς διανό...ησης νὰ ἑρμηνεύσει τὴ νοοτρο...πία καὶ τὴ συμπεριφορὰ τῶν λε...γομένων ἐπροοδευτικῶν δημοκρα...τικῶν κομμάτων στὶς δημοτικὲς ...ἐκλογές». Φυσικά, συνεχίζει τὸ ...περιοδικό, κανεὶς σχεδὸν δὲν ἀρ...νεῖται ὅτι στὴν Ἑλλάδα οἱ θε...σμοὶ καὶ ἡ πρακτική τους βρί...σκονται σὲ ...καταδύουσα ἀνά...πτυξη. Κανένας δὲν ἀρνεῖται τοῦ ...λάχιστον δημόσια, ὅτι κάτι πρέ...πει νὰ γίνει ἐπιτακτικὰ καὶ ἄμε...σα... Καὶ λοιπόν; Ἔ! λοιπὸν τί ...κάνει... Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ ἱκα...νοποιοῦμαι ἀντιπολιτευτικὸ χορο...ῦμισμα, ἐπαναλαμβάνεται πε...ρίπου ἀπαράλλαχτο μὲ τὴ βοή...θεια τῆς γενικολαγίας καὶ ...τῶν ὑπερπολιτικοποιῶν ...τῆς ποὺ εἶναι οἱ δύο μαστοὶ ...τῆς σημερινῆς τροφῆς. Οἱ ἄλλα...ι στὶς γραμμὲς πλεύσεως ποὺ ...προτείνονται, μετατίθεται σὲ ...ἀπώτερο μέλλον, ὅπως καὶ ...τόσους ἄλλους τομεῖς τῆς δη...μόσιας ζωῆς.

Καὶ ἡ μὲν κυβέρνηση, συνεχί...ζει νὰ θεωρεῖ ὅτι πολιτικὴ ἀνά...πτυξη τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκη...σης σημαίνει αὐξήσεις τῶν ἑκα...τομμυρίων ποὺ κοσκινίζει πάνω ...στοὺς Δήμους καὶ τὶς Κοινό...τητες ὅπως ἔχουν σήμερα οἰκονο...μικὰ καὶ διοικητικά. Ἀλλὰ ἡ ...ἀντιπολίτευση, ἐκείνη ἡ «Δημο...κρατικὴ Συνεργασία» ποὺ τόσο ...κόλα ἐπιτεύχθηκε καὶ τόσο πε...ρισσότερα ὑποσχέθηκε; Ἡ Τοπι...κὴ Αὐτοδιοίκηση εἶναι ἴσως ὁ μό...νος τομέας τῆς Δημόσιας ζωῆς ...ποὺ ἡ Ἀντιπολίτευση μπορεῖ νὰ ...ἀναφερθεῖ πέρα ἀπὸ τοὺς λόγους ...καὶ στὰ ἔργα της! Καὶ ...βέβαια δὲν εἶναι ἁπλό, κάτι τέ...λειο ὅπως μιὰ εὔκολη κριτικὴ ...τῶν ἀριστερῶν καὶ ἄλλων δημο...κρατικῶν ἀρχόντων, ἀφήνει νὰ ἐννο...ηθεῖ στὶς μέρες μας. Ἂν χρει...ιάζεται ὑπωσδήποτε ἀξιολόγηση ...τοῦ ἔργου τῆς «δημοκρατικῆς συ...νεργασίας», χρειάζεται καὶ ὑπεν...θύμιση ὁρισμένων βασικῶν ση...μείων ποὺ ὁρίζαν τὸ πλαίσιο στὸ ...ὁποῖο κινήθηκε.

Ἡ «Δημοκρατικὴ Συνεργασία» κατέκτησε καὶ διαχειριστικὰ σχεδὸν ὅλους τοὺς Δήμους, ποὺ μετρᾶνε. Οἱ ἀντικειμενικὲς δυνατότητες σίγουρα περιορισμένες, στενότατες μάλιστα. Ἰσχνοὶ καὶ σὲ μεγάλο ποσοστὸ δεσμευμένοι (ἀπὸ «ἀνελαστικὲς δαπάνες)» προϋπολογισμοί, ἐξάρτηση περισσότερο ἀπὸ τὶς χορηγήσεις τοῦ κράτους παρὰ ἀπὸ τοὺς «ἰδίους πόρους», ἀδυναμία ἐλέγχου σὲ βασικοὺς μοχλοὺς τῆς δημόσιας τοπικῆς ζωῆς, μικρὲς μὲ ἕνα λόγο δυνατότητες ἀλλὰ ὄχι καὶ ἀνύπαρκτες. Εἶναι ἀσφαλῶς ὑπερβολικὸ νὰ ζητεῖται ἀπολογισμὸς γιὰ τὰ ποσοτικὰ «ἀποτελέσματα χρήσεως», τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς «Δημοκρατικῆς Συνεργασίας», μέσα σὲ τέτοιες συνθῆκες. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ δὲν συζητιέται γιατὶ δὲν τίθεται κἀν ἐπὶ τάπητος, εἶναι τὸ θέμα τῆς ποιότητας τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς συνεργασίας ἀλλὰ καὶ τῆς διαχείρησης ποὺ ἄσκησαν. Θὰ περίμενε κανεὶς μιὰν ἄλλη διαχείριση, ἡ τοὐλάχιστον δείγματα ἑνὸς ἄλλου τρόπου συλλήψεως καὶ ἐφαρμογῆς της. Φυσικὰ ὁλοκληρωμένη πληροφόρηση καὶ γενίκευση, δὲν εἶναι δυνατή. Ἀλλὰ μπορεῖ ὁ καθένας νὰ ἀναλογισθεῖ καὶ νὰ προσπαθήσει νὰ μ...ετρήσει, στὰ τέσσερα τελευταῖα χρόνια τὶς πρωτοβουλίες ποὺ προ...κλήθηκαν γιὰ τὴ διάδοση μιᾶς ἄλλης ἀντιλήψεως δημοτικῆς διαχείρησης ποὺ νὰ προτείνει, νὰ μεθοδεύει καὶ νὰ πετυχαίνει τὴ συμμετοχὴ τῶν πολιτῶν στὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐπεξεργασία τῆς Τοπικῆς πολιτικῆς, ποὺ νὰ δείχνει συγκεκριμένους (ἔστω καὶ σὲ ἀσήμαντα μικροθεματάκια) τρόπους, ποὺ τὸ γενικὸ κοινωνικὸ συμφέρον, πρέπει νὰ περνάει πρὶν ἀπὸ τὸ ἀτομικό, κοινωνικὸ ἢ συντεχνιακὸ (ἀπὸ τὰ σκουπίδια μέχρι τὴ χρήση τῶν πεζοδρομίων κ.λ.π.) ποὺ νὰ βάζει, τέλος τὴ φαντασία πρὶν ἀπὸ τὴ ρουτίνα, (σ.σ. ὅμως τὴ γόνιμη καὶ ὄχι τὴν ...παλαβὴ φαντασία) πρὶν ἀπὸ τὴ ρουτίνα καὶ τὴν κινητοποίηση τοῦ λαϊκοῦ δυναμικοῦ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπίσημη τυπολατρεία καὶ τὴν «ἀξιοπρέπεια» (σ.σ. προβάδισμα) τῶν ἐκδηλώσεων.

ΠΑΝ

Ἔχουν ἀρχίσει νὰ σημαίνουν...

«ΤΑ ἱστορικὰ περιστατικά, οἱ ἡρωϊσμοί, τὰ καταρθώματα, οἱ ἀνδραγαθίες, τὸ πνεῦμα τοῦ ἀγῶνα καὶ τῆς θυσίας, ἡ πέρα ἀπὸ κάθε λογικὴ ἀναμέτρηση καὶ ἡ νίκη, ὅλα πηγάζουν ἀπὸ τὸν ὁμαδικὸ κραδασμὸ ποὺ δὲν ἔχει ἐπιφυλάξεις καὶ ὁρ:α...».

Ἔτσι προσδιορίζει ἡ «Καθημερινή» τὸ πνεῦμα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 γιὰ νὰ ρωτήση στὴ συνέχεια: «Πρέπει νὰ ἠχήσουν οἱ σειρῆνες, πρέπει νὰ φθάσει ἡ κρίσιμη ὥρα κάποιου ὁριακοῦ κινδύνου γιὰ νὰ ἐλευθερωθοῦν οἱ δυνάμεις ποὺ διαθέτει αὐτὸς ὁ λαός; Κι' ἂν ἡ ἐπιβουλὴ εἶναι ἀθόρυβη ἢ ὄχι τόσο ἄμεσα ἐπιθετικὴ ἢ ἐπικείμενη, θὰ ἐπικρατεῖ μακάριος ἐφησυχασμὸς καὶ θὰ ἀναπτύσσονται στὸν τόπο οἱ ἀντίρροπες ἀποδυναμωτικὲς καταστάσεις; Πρέπει νὰ περιμένουμε πότε ὁ ἀντίπαλος θὰ χτυπήση γιὰ νὰ ξυπνήσουμε; Ἀλλὰ οἱ σειρῆνες δὲν ἠχοῦν πάντοτε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, τόσο ἀφυπνιστικὰ καὶ ἔντονα. Εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν ἀρχίσει κιόλας νὰ σημαίνουν καὶ νὰ συνηθίσουμε τὸν ἦχο τους σὰν κάτι καθημερινὸ καὶ μόνιμο. Ἡ κρίση στὰ ἐθνικὰ θέματα εἶναι μιὰ μόνιμη σήμανση ποὺ ἀπαιτεῖ ἐγρήγορση καὶ ὁμοψυχία τῆς ποιότητας τοῦ 1940».

Λαϊκοὶ χοροὶ στὴ τηλεόραση

ΜΙΑ ἀπρόοπτη ἀλλὰ καὶ σοβαρότατη κατηγορία διατυπώνει ἀναγνώστης μας ἐναντίον τῆς τηλεοράσεως: Ἀλλοιώνει τὴν λαϊκὴ παράδοση τοῦ τόπου μας. Καὶ ἐξηγεῖ «Ἄνθρωποι ἀδέξιοι, καὶ ἡμιμαθεῖς, παρουσιάζουν τοὺς λαϊκοὺς χοροὺς καὶ τὰ τραγούδια μας ἀπὸ τὰ δύο κανάλια. Καὶ ὅπως ἡ ἐπίδραση τῆς Τιβὶ στὸ Λαὸ εἶναι συντριπτική, κάθε ἀνοησία ποὺ λέγεται καὶ παρουσιάζεται ἀπὸ τὸ «κουτί», γίνεται μόδα... ἀλλάζουν οἱ πατροπαράδοτοι χοροί, παραμορφώνονται τὰ παμπάλαια τραγούδια μας. Σαλτιμπάγκοι, ποὺ παριστάνουν τοὺς λαϊκοὺς χορευτὲς, δίνουν τὴ δική τους ἐκδοχὴ τῶν χορῶν, καὶ ἐξευρωπαϊσμένοι τραγουδιστὲς διαδίδουν διασκευὲς δημοτικῶν τραγουδιῶν. Ἡ εὐθύνη τῆς ΕΡΤ καὶ τῆς ΥΕΝΕΔ εἶναι τεραστία ἀπέναντι στὸ Ἔθνος».

Ἡ μέθοδος τῶν... τεσσάρων

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ δύσκολο γιὰ μιὰ ὡραία γυναίκα νὰ σαγηνεύσει ἕναν ἄντρα. Ἕνα Ἰταλικὸ περιοδικὸ ρώτησε 13 ἀπ' τὶς πιὸ ὡραῖες γυναῖκες τοῦ κόσμου γιὰ τὸν τρόπο ποὺ χρησιμοποιοῦν προκειμένου νὰ κατακτήσουν ἕναν ἄντρα.

Ἡ Οὔρσουλα ...Ἄντρες ἀπάντησε: «Τὸ πρῶτο βράδυ ποὺ βγαίνω μὲ κάποιον ἄντρα, φροντίζω νὰ φορῶ ὅσο γίνεται λιγότερα ροῦχα. Καὶ μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία, ἐμφανίζομαι μπροστά του γυμνή».

Ὅσο γιὰ τὴ Μπριζὶτ Μπαρντό, εἶπε ὅτι φτάνει νὰ ζητήσεις ἀπὸ ἕναν ἄντρα νὰ χορέψει μαζί σου! Καὶ μετὰ ὅλα τὰ ἄλλα ἔρχονται μόνα τους...

Ἀλλὰ ἡ Σοφία Λῶρεν εἶναι πιὸ ἀπαιτητική: «Θέλω ἕνα ἐρεθιστικὸ ἄρωμα, ἕνα ζεστὸ δωμάτιο, γεῦμα μὲ κηροπήγια, σαμπάνια, ἀστακὸ καὶ μουσική. Ἀντὶ νὰ μιλῶ τὸν κοιτάζω καὶ ἀνοιγοκλείνω τά... τσί νουρά μου. Κανεὶς τότε δὲν μπορεῖ νὰ μοῦ ἀντισταθεῖ...».

Ἡ μόνη ποὺ ἰσχυρίζεται ὅτι προσπαθεῖ νἄχει καὶ πνευματικὴ ἐπαφή, εἶναι ἡ Κλαούντια Καρντινάλε.

Καθαρὰ καὶ ξάστερα...

«ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ εἰς Παρισίους» ἢ μάλλον στὴ ...Ρώμη:

Ἕνας ἀνώτερος ἱερωμένος ὁ Ρομπέρτο Οὐσέλιο 54 χρόνων, κρύβεται λέει, μὲ τὴν ἐρωμένη του, μία μελαχροινὴ 30 χρονῶν, προστατευομένη τοῦ ...ἐπισκόπου του. Ὁ Οὐσέλιο ποὺ ἦταν καὶ πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Τορίνο στέλνει τώρα μηνύματα ἀπὸ τὴν ἐρωτικὴ κρυψώνα του καὶ καλεῖ τὸ Βατικανὸ σὲ ἀναθεώρηση τῶν σκληρῶν κανόνων του.

Φαίνεται ὅτι μόνο στὸν Ὀρθόδοξο, ἀλλὰ καὶ στὸν καθολικὸ κλῆρο συμβαίνουν ... ἀνορθόδοξα πράγματα.

Τουλάχιστον ὁ πατὴρ Οὐσέλιο, ἔχει τὴν πρόθεση νὰ βγεῖ ἀπὸ τὰ ράσα του πρὶν βγοῦν οἱ πιστοὶ ἀπὸ τὰ ροῦχα τους.

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΕΥΗΜΕΡΙΑ

Ἡ Σουηδία ἔχει μεγάλο ποσοστὸ ἀναλφαβήτων

20 0/0 ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ. Φαίνεται ἀπίστευτον, εἰς τὸν ξένον παρατηρητήν, τὸ ὅτι ὁ εἰς Σουηδὸς εἰς τοὺς πέντε εἶναι ἀνίκανος νὰ διαβάσῃ καὶ νὰ γράψῃ ὀρθῶς. Ἡ Σουηδία εἶναι παγκοσμίως γνωστὴ ὡς ἡ χώρα μὲ τὸ ὑψηλότερον κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα εἰς τὸν κόσμον, ὡς μία νησὶς παραδείσου εἰς τὸν ἄκρον βορρᾶν τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ἐπιλυθῆ τὰ μεγαλύτερα προβλήματα τὰ ὁποῖα πλήττουν ἀπὸ καιρὸν τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ ὅμως: μία πρόσφατος ἔρευνα διεξαχθεῖσα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Λίνκαπινγκ μεταξὺ νέων τῆς σχολικῆς ἡλικίας καὶ ἐνηλίκων, ἀπέδειξεν ὅτι μόνο τὰ 12% τῶν ἐξεταζομένων ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῆ τὴν ἔννοιαν τῶν ἐρωτήσεων αἱ ὁποῖαι ὑπῆρχαν εἰς κοινότατα ἔγγραφα (π.χ. τὰ ἔντυπα διὰ τὴν ἀποστολὴν ταχυδρομικῶν δεμάτων) καὶ νὰ γράψουν κατὰ τὸν ὀρθὸν τρόπον: Τὰ 83% ἦσαν ἀνίκανοι νὰ συμπληρώσουν ἀκόμη καὶ ἓν ἁπλούστατον δελτίον μὲ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν διεύθυνσιν, τοὺς ἐργοδότας καὶ τὸ ἐτήσιον εἰσόδημά των. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης, ἀντὶ νὰ προκαλέσουν κατάπληξιν καὶ ἀγανάκτησιν, προκάλεσαν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ἓν αἴσθημα ὀδύνης.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Σουηδῶν Διδασκάλων ἐδήλωσεν ὅτι διὰ νὰ δυνηθοῦν τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον τῶν ἀναλφαβήτων Σουηδῶν νὰ κερδίσουν χρόνον, ἀπαιτεῖται ἡ ἐκ βάθρων ἀναδιοργάνωσις τῆς δι δασκαλίας τῆς μητρικῆς των γλώσσης.

Ἡ ἔρευνα τοῦ πανεπιστημίου Λίνκαπινγκ ἀπέδειξεν ἐπίσης ὅτι εἰς μαθητὴς ἡλικίας 7 ἐτῶν 16 ἐτῶν δὲν ἔχει τὴν «λειτουργικὴν ἱκανότητα τῆς ἀναγνώσεως».

ΜΙΑΝ - ΜΙΑΝ ΛΕΞΙΝ

«Ὅλοι, σχεδόν, εἶναι εἰς θέσιν νὰ συλλαβίζουν καὶ νὰ ἀναγινώσκουν «λίαν-λίαν λέξιν», ἐξηγεῖ ὁ Οὐ. Πέρσον ὁ ὁποῖος συμμετέσχεν εἰς τὴν ἔρευναν, «πολλοί, ὅμως, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ἔννοιαν ἑνὸς ἁπλοῦ κειμένου. Ἐξ ἄλλου τὰ πλεῖστα τῶν παιδιῶν, ὅταν τελειώσουν τὴν ὑποχρεωτικὴν των ἐκπαίδευσιν, στα ματοῦν τελείως νὰ διαβάζουν καὶ νὰ γράφουν».

Τὸ πρόβλημα εἶναι λίαν δύσκολον, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας θὰ ὑποχρεωθῆ συντόμως νὰ ἀποφανθῆ ἐπ' αὐτοῦ. Διότι τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον θὰ συζητηθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ἓν νομοσχέδον διὰ τὴν κατάργησιν τῆς βαθμολογίας εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐκπαίδευσιν ἐξαιρέσει, ἴσως, τοῦ τελευταίου ἔτους!

Εἰς τὴν Σουηδίαν, οὐδεὶς μαθητὴς μένει στάσιμος· κάθε μαθητὴς προάγεται αὐτομάτως εἰς τὴν ἐπομένην τάξιν, ἔστω καὶ ἐὰν αἱ ἐπιδόσεις του εἶναι αἰ χείριστα. Ἕως τώρα, ἡ βαθμολογία εἶναι τὸ μόνον μέσον διακρίσεως τῶν μαθητῶν φυσιολογικῆς ἱκανότητος ἢ τῶν ἐξαιρετικῶς προικισμένων ἀπὸ τοὺς τελείως ἀνικάνους νὰ σπουδάσουν. Οὕτω, μὲ ἄριστα τὸ 5, ἀρκεῖ ἓν 2 ἢ εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις, ἓν 3, διὰ νὰ εἰσαχθῆ εἰς μαθητὴς εἰς τὸ λύκειον.

Καὶ ὅμως, ἀπὸ ἀρκετοῦ ἤδη χρόνου, οἱ Σοσιαλισταὶ ζητοῦν τὴν κατάργησιν τῆς βαθμολογίας, διὰ νὰ μὴ ἀναπτύσσεται, ὡς λέγουν, τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἀλαζονείας εἰς τοὺς καλοὺς μαθητὰς καὶ τῆς κατωτερότητος εἰς τοὺς ὀλιγώτερον προικισμένους. Ὁ ἴδιος ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σοσιαλδημοκρατῶν, Ο. Πάλμε, ὑπεσχέθη εἰς τὸ πρόσφατον συνέδριον τοῦ κόμματός του, ὅτι ἐὰν τὸ κόμμα του ἐπανέλθη εἰς τὴν κυβέρνησιν, θὰ καταργήση τὴν βαθμολογίαν ἀκόμη καὶ εἰς τὰ λύκεια!

ΑΙ «ΕΥΚΟΛΟΙ» ΣΠΟΥΔΑΙ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀγωνίζεται διὰ τὴν διατήρησιν τῆς βαθμολογίας, τουλάχιστον εἰς τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ, ὁπωσδήποτε, εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τοῦ λυκείου, ἐνῶ οἱ μαθηταὶ ἔχουν, ὡς εἶναι φυσικόν, ταχθῆ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς βαθμολογίας. Ἀπαντῶντες εἰς τὰ ἐρωτηματολόγια τῆς ἐρεύνης, ἐδήλωσαν ὅτι θέλουν τὸ σχολεῖον εὔκολον, διασκεδαστικόν, ἐνδιαφέρον, οἱ διδάσκαλοί των νὰ εἶναι καλοὶ παιδαγωγοὶ ταυτοχρόνως δέ, οἱ καλλίτεροί των φίλοι, ὅταν δὲ τελειώνουν τὸ σχολεῖον, νὰ δίδεται εὐχάριστος, ἐνδιαφέρουσα καὶ καλῶς ἀμειβομένη ἐργασία καὶ εἰς τοὺς ἐπιμελεῖς καὶ εἰς τοὺς ἀμελεῖς μαθητάς. Τὰ ρόδινα αὐτὰ ὄνειρα οἱ μαθηταὶ δύνανται νὰ τὰ κάμνουν ἀφοῦ, εἰς τὴν πλουσίαν κοινωνίαν των, ἠμποροῦν κάλλιστα νὰ ζήσουν χωρὶς νὰ ἐργάζωνται: διότι τὸ ὕψος τῶν ἐπιδομάτων ἀνεργίας τὰ ὁποῖα χορηγεῖ τὸ κράτος εἰς τὰς 100.000 τῶν ἀνέργων του (ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 50% εἶναι νέοι) εἶναι σχεδὸν ἴσον πρὸς τοὺς μισθοὺς τοὺς ὁποίους θὰ ἐλάμβαναν ἐὰν εἰργάζοντο. Διατί, λοιπόν, νὰ προσπαθοῦν νὰ ἐπιδείξουν ἐπιδόσιν εἰς τὰς σπουδάς.

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἔμπεδον Ἐρυμανθείας ὠργάνωσαν οἱ ἀντάρται

ΣΥΜΦΩΝΩΣ πρὸς ἐξηκριβωμένας πληροφορίας οἱ συμμορῖται ἐνέτειναν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τὴν στρατολόγησιν νέων καὶ νεανίδων ἐκ τῶν χωρίων Προστοβίτσα, Καλέτζι, Σκιάδᾶ, Ξηροχώρι, Κάλφα, Γρεβενὸ καὶ Χιώνα. Οἱ συμμορῖται ἔχουν ὀργανώσει, ἔμπεδον εἰς Ἐρυμάνθειαν. Ἐξ ἄλλου ἐκάλεσαν τοὺς χωρικούς τους ἔχοντας τέκνα 2—6 ἐτῶν νὰ τὰ παραδώσουν εἰς τὸ λαϊκὸ νηπιαγωγεῖο τῆς Δίβρης.

Ἀγνώστου ἐθνικότητος

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀεροπλάνα ἀγνώστου ἐθνικότητος, ὑπερέπτησαν καὶ πάλιν ὑπεράνω πόλεων καὶ χωρίων τῆς Πελοποννήσου. Τὰ ἀεροπλάνα κατευθύνοντο ἐκ τῶν Β.Δ. πρὸς Ν.Α.

Προγνωστικά...

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἐκ πολλῶν σφυγμομετρήσεων τῆς ἀμερικανικῆς κοινῆς γνώμης, εἶναι φανερὸν ὅτι κατὰ τὰς σημερινὰς προεδρικὰς ἐκλογὰς ὁ Ρεμπουπλικανὸς κ. Ντίου, θὰ ὑπερισχύση τοῦ κ. Τρούμαν καὶ μάλιστα μὲ μεγάλην πλειοψηφίαν.

Ἡ Δημοτικὴ Μουσική

ΤΟ Ἀδελφάτον τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς, ἀπεφάσισε τὴν ἀγορὰν καινουργῶν ὀργάνων καθὼς καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκτελεστῶν.

Ἡ Μαντζουρία

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Κατὰ πληροφορίας ἐκ Νανκὶν ἡ πρωτεύουσα τῆς Μαντζουρίας Μούκδεν κατελήφθη ὑπὸ κομμουνιστικῶν στρατευμάτων. Θεωρεῖται ζήτημα ἡμερῶν ἡ ἀπόλυτος ἐπικράτησίς των ἐναντὶ τῶν ἐθνικιστῶν.

ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΞΩ

Ριζικὲς οἱ ἀλλαγὲς στὴ μεταμαοϊκὴ Κίνα

ΕΛΗΞΕ Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΜΟΝΩΤΙΣΜΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Διαρκῶς αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν στὴν Κίνα. Πρόσφατα, ταξίδευσε ἐκεῖ ὁ δημοσιογράφος τοῦ «Νιούσγουηκ», Φρὲντ Κόλεμαν, καὶ διαπίστωσε τὶς τεράστιες ἀλλαγὲς ποὺ ἔχουν ἐπέλθει στὴ χώρα, μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Μάο Τσὲ Τούνγκ. Καὶ τὸ σπουδαιότερο: ὁ Φρὲντ Κόλεμαν εἶναι διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς Μόσχας τοῦ «Νιούσγουηκ».

«Μπορεῖ ἕνας ἀγρότης στὴν Ἀμερική, νὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν πόλη ὅποτε θέλει;». «Κατασκευάζονται αὐτοκίνητα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες;». «Μὲ ποιὸ τρόπο γίνεται ἡ διανομὴ τῶν τροφίμων στὴν πατρίδα σας;».

Τέτοιες ἁπλοϊκὲς γιὰ τοὺς Δυτικοὺς ἐρωτήσεις ἀπευθύνουν οἱ Κινέζοι ἐργάτες καὶ ἀγρότες στοὺς ξένους ἐπισκέπτες.

Τὸ γεγονὸς καὶ μόνο ὅτι μποροῦν νὰ κάνουν τέτοιες ἐρωτήσεις, ἀποτελεῖ ἔνδειξη τῶν ριζικῶν ἀλλαγῶν ποὺ ἔχουν ἐπέλθει στὴ μεταμαοϊκὴ Κίνα.

«ΕΠΙΚΡΙΣΕΙΣ»

Ἀλλὰ καὶ οἱ συζητήσεις μὲ τοὺς Κινέζους ἀξιωματούχους, εἶναι ἀποκαλυπτικές. Δὲν διστάζουν νὰ ὑπογραμμίσουν τὰ προβλήματα τοῦ συστήματός τους, γιὰ νὰ δείξουν πόσο χρειάζονται τὴ συνεργασία τῶν ξένων φίλων». Καὶ τὸ πιὸ ἀξιοσημείωτο ἀκόμα, εἶναι τὸ ὅτι οἱ Κινέζοι ἀξιωματοῦχοι ἐπικρίνουν ἐλεύθερα τὰ σφάλματα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Ἐπιτίθενται, πρῶτα, ἐναντίον τῆς «Συμμορίας τῶν τεσσάρων» — τῆς χήρας τοῦ Μάο, Τσιάνγκ Τσίνγκ καὶ τῶν τριῶν συνεργατῶν της, ποὺ ἐκδιώχθηκαν ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Κόμματος, μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Μεγάλου Τιμονιέρη.

Μετὰ ἐπικρίνουν τὸν Λὶν Πιάο, πρώην ὑπουργὸ Ἀμύνης, ποὺ κάποτε εἶχε θεωρηθεῖ ὁ διάδοχος τοῦ Μάο. Ὁ Λὶν Πιάο θυσιάσθη ἐξαφανίσθη τὸν Μάο Τσὲ Τούνγκ νὰ ἐξαπολύσει τὴ «Μορφωτικὴ Ἐπανάσταση» τὸ 1966, ἀλλὰ ἔπεσε στὴ δυσμένεια τὸ 1971 καὶ πέθανε λίγο ἀργότερα. Συνδέοντας τὸν μὲ τὴν «Συμμορία τῶν τεσσάρων», ἡ σημερινὴ πολιτικὴ γραμμὴ ἐπιτρέπει τὴν κριτικὴ τῶν δέκα τελευταίων ἐτῶν τῆς διακυβέρνησης τοῦ Μάο, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐπικρίνει τὸν Μάο προσωπικά.

Οἱ ἴδιοι ὅμως ἀξιωματοῦχοι ἀρνοῦνται τὴν πρόθεσή τους νὰ συμπεριλάβουν στὴν κριτικὴ τους τὸν Μάο.

«Ὁ πρόεδρος Μάο ἐξαπατήθηκε ἀπὸ τὴ «Συμμορία τῶν τεσσάρων». εἶναι ἡ φράση ποὺ ἐπαναλαμβάνουν διαρκῶς. Ἀλλά, ἡ νέα πορεία ποὺ ἀκολουθεῖ σήμερα ἡ Κίνα, ἔρχεται σὲ πλήρη ἀντίθεση μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ Μαοϊσμοῦ.

Στοὺς κομματικοὺς κύκλους συζητοῦνται τώρα εὐρείας κλίμακας οἰκονομικὲς μεταρρυθμίσεις, πάνω στὸ γιουγκοσλαβικὸ μοντέλο τῆς «αὐτοδιαχείρισης». Ἀκόμα πιὸ ριζοσπαστικὴ εἶναι ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς αὐτάρκειας τῆς Κίνας, ποὺ εἶχε διακηρύξει ὁ Μάο. Σήμερα ἡ Κίνα ἀναζητᾶ ἀπεγνωσμένα ξένη βοήθεια, γιὰ νὰ πετύχει μέχρι τὸ 2000 τοὺς τέσσερις στόχους «ἐκουγχρονισμοῦ» ποὺ ἔχει θέσει: τὸν ἐκουγχρονισμὸ τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐθνικῆς ἄμυνας.

Γιὰ τὴν προώθηση τῆς παραγωγῆς, ποὺ ἐνδιαφέρει ἄμεσα τὴ Κίνα, ἡ νέα ἡγεσία, ὑπὸ τ